

CHÚ CHIM *Sẻ nhỏ*

Người dịch : Lê Hải Đoàn

MAXIM GORKY

Chim sẻ cũng giống như người vậy. Khi chúng ta lớn lên thì đầu óc luôn mụ mị như ao tù nước đọng và thường nói những điều giáo lý trong sách vở, nhưng trẻ con thì luôn có những chính kiến của riêng mình.

Ngày xưa ngày xưa có một chú chim sẻ non tên là Poodik. Chú sống trên khe cửa sổ của một nhà tắm, ở ngay sau tấm màn rèm, trong một cái tổ ấm áp làm từ những sợi lanh, một ít rêu và mấy thứ nhí nhằng khác. Chú chưa biết bay nhưng đã biết đập cánh và vươn cổ ra khỏi tổ. Cậu rất tò mò về thế giới bên ngoài và tự hỏi không biết ở ngoài đó có hay không.

“Tuýt! Tuýt – Con sao vậy?” Mẹ hỏi chú và Poodik vẫy vẫy đôi cánh, nhìn xuống dưới mặt đất rồi lú lú.

“Ở dưới đó tối quá! Tối quá!”

Lát sau Ba sẻ đã về và mang theo một ít côn trùng cho đám con ăn và bắt đầu khoe.

“Bố là một đầu bếp! Một đầu bếp đấy!”

Và mẹ sẻ sẽ gật gù tán thành, “Đúng, đầu bếp! Đúng, đầu bếp!”

Nhưng Poodik khi vừa mới nuốt xong mấy con côn trùng thì liền tự nhủ :
” Bố mẹ mang về một con sâu vẫn còn đầy chân mà cứ nói như thế là hay lắm ấy!”

Cậu vẫn tiếp tục ngoài người ra khỏi tổ và nhìn xung quanh.

“Nào, con yêu!, con yêu!, mẹ sẻ nói. “Cẩn thận không ngã đó con!”

“Con muốn xuống! Làm sao để xuống hả mẹ?” Poodik đáp lại.

“Con mèo sẽ bắt con đấy! Nó sẽ nuốt sống con!”. Ba cậu giải thích vì ba đã từng bị rượt đuổi.

Và ngày qua ngày, đôi cánh của Poodik vẫn chẳng lớn thêm là mấy.

Một ngày kia, một cơn gió lớn thổi đến.

“Túy..y.yyy..t! Tu..u..yy..t” Cái gì thế hả mẹ?” Poodik rất muốn biết.

“Gió đó con,” Mẹ giải thích. “ Và nó có thể thổi tung con ra khỏi tổ.

Rồi búp, con sẽ rơi xuống chỗ con mèo!”

Poodik chẳng thích nghe mấy câu như thế, liền bảo:

“Sao mấy cái cây này cứ rung lắc như thế hả mẹ? Mẹ bảo chúng đừng lắc nữa đi, được thế thì sẽ chẳng có gió nữa.”

Mẹ cậu cố gắng giải thích cho cậu rằng đó không phải như cậu nghĩ nhưng cậu chẳng tin. Cậu có cách giải thích của riêng mình.

Một người đàn ông đi ngang qua nhà tắm, đung đưa đôi tay.

“ Cái “cánh” của ông ta sẽ bị mèo vượn gãy thôi ”, Poodik thầm nhủ. “ Chỉ xương là vẫn còn.”

“ Ông ta là con người. Người thì không có cánh!” Mẹ cậu bảo.

“Vì sao lại không ạ?”

“Đó là chuyện của họ - sống mà không cần cánh. Tất cả điều họ làm là bước đi trên đôi chân của họ, con thấy không?”

“Nhưng sao lại thế ạ?”

“Bởi vì nếu họ có cánh, họ sẽ săn đuổi chúng ta, giống như ba và mẹ đã bắt mấy con côn trùng ấy.”

“Thật nực cười!” Poodik nói. “Nhảm nhí quá ạ! Mọi người phải có cánh chứ ạ. Sống ở dưới đất sao bằng bay lượn trên trời được! Khi con lớn, con sẽ thấy mọi người đều có cánh cho mà xem.”

Vì thế Poodik không tin lời mẹ lắm. Cậu còn quá bé để hiểu rằng, nếu không nghe lời mẹ thì nhiều thứ xấu xa có thể sẽ xảy ra.

Cậu nhào người ra sát mép tổ, hát lên bài hát để làm phấn chấn tinh thần.

*Hỡi loài người! Sinh vật không có cánh
Đôi bàn chân quả vô dụng làm sao!
Người có béo, người có cao
Nhưng vẫn bị loài côn trùng châm, đốt
Nhìn tôi đi, dù khiêm nhường thước tắc
Vẫn hằng ngày ăn đám côn trùng kia.*

Cậu say sưa hát cho đến khi bị rơi khỏi tổ. Mẹ sẽ bay vội theo sau và trông kìa! Con mèo lớn với đôi mắt xanh đang ở ngay đó.

Poodik sợ hãi đến mức lông dựng đứng. Cậu sải rộng đôi cánh nhỏ bé, đôi chân run rẩy, cúi chào thỏ thẻ :

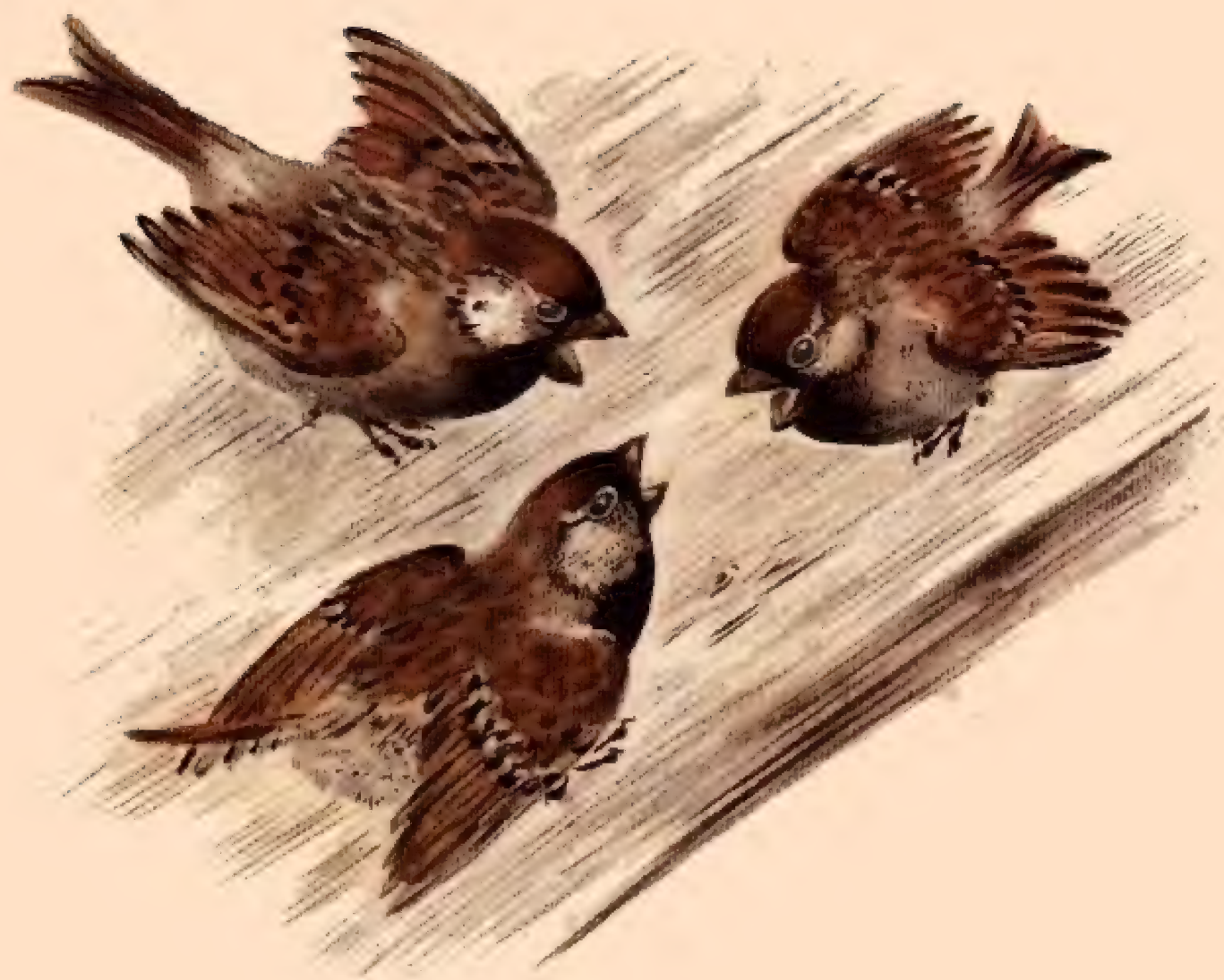
“Rất hân hạnh được gặp ngài, thật đấy.”

Nhưng mẹ sẽ ngay lập tức đẩy chú sang một bên, lông dựng đứng trông vô cùng dữ dội mãnh và đáng sợ, cái mỏ mở rộng và nhắm thẳng mắt con mèo.

“ Ra khỏi đây! Mẹ sẽ khóc. “ Bay ngay lên cửa sổ, Poodik! Bay nhanh!”

Chính nỗi sợ hãi đã khiến chú sẻ non bay được ngay. Chú bật mạnh, vẫy cánh liên tục rồi đáp xuống bậu cửa sổ.

Sau đó chú lại gần chỗ mẹ. Bà đã mất cả cái đuôi nhưng trông vẫn rất vui. Bà hôn lên cổ cậu và nói: “Con thấy chưa?”

“Thấy gì ạ?” Poodik đáp.” Mẹ không thể học mọi thứ cùng một lúc được!”
Và con mèo đang ngồi trên sân, gỡ những cọng lông của sỏ mẹ ra khỏi móng vuốt, nhìn lên trên rồi kêu meo meo tiếc nuối:
“Meo! Con chim sỏ mới ngon lành làm sao! Miao!”

Và cuối cùng thì mọi việc cũng ổn nếu như chúng ta bỏ qua vụ đếm bao nhiêu cọng lông đuôi mà sẻ mẹ đã mất.

CHÚ CHIM

Đẻ nở

М. ГОРЬКИЙ

ВОРОБЬИШКО

На английском языке

© Translation into English. Progress Publishers 1975

Printed in the Union of Soviet Socialist Republics

В) 700

Художественный редактор С. Пушкова.

Технический редактор Е. Гоц

Подписано к печати 7. II. 1975 г. Формат 60х90 мм. Бум. л. 1,0. Печ. л. 2,0. Уч.-изд. л. 1,42. Изд. № 19519. Заказ № 185.
Цена 12 к.

Издательство „Прогресс“ Государственного комитета Совета Министров СССР по делам издательства, полиграфии и книжной торговли. Москва, Г-21, Зубовский бульвар, 21

Ленинградская фабрика офсетной печати № 1 Союзполиграфпрома при Государственном комитете Совета Министров СССР по делам издательства, полиграфии и книжной торговли. Ленинград, 197101, Кронверкская ул., 7.

Г $\frac{70801-240}{014(01)-75}$ 804-75